

Nejstarší muž Česka slaví narozeniny v Novém Boru

13. 03. 2008 00:00

[id:6245|autor:Mgr. Langer Jiří|email:jiri.langer@kraj-lbc.info|telefon:485 226 302|mobil:|aktualizace:]

Úctyhodných 104 let se 13. března dožívá pan Josef Ráž z Nového Boru. Narozeniny oslaví v kruhu rodinném společně s dcerou a synem, čtyřmi vnuky a osmi pravnučky. Dnes mu přišli blahopřát Hana Králíčková, členka Rady LK pověřená vedením resortu sociálních věcí, bezpečnosti a problematiky menšin, starostka Nového Boru Stanislava Silná a její zástupce Jindřich Mareš.

„Pan Ráž byl úžasný, usmíval se, četl bez brýlí, prostě vpohodě,“ řekla Hana Králíčková, která oslavenci poblahopřála jménem Libereckého kraje hodně zdraví, předala oslavenci od hejtmana kraje Petra Skokana osobní dopis a knihu, dále dárkový koš, a květiny.

Josef Ráž je nejstarším občanem Nového Boru, celého Libereckého kraje, a podle našich informací je zřejmě i dokonce **nejstarším mužem** žijícím v České republice.

([menší rozlišení](#))

„Tatínek se narodil v Řevnicích, jako úředník berní správy začal působit v Dobrušce a odtud se dostal do Nového Boru, kde se také seznámil s maminkou a kde jsme se já i můj bratr Milan ještě před válkou narodili,“ vypráví dcera Věra Macháčková.

Curriculum vitae pana Ráže je předlouhé – vždyť pamatuje rakouského mocnáře, prožil dvě světové války, dočkal se i pádu železné opony. Ačkoliv mu prý paměť už moc neslouží, mohl by jako bývalý Sokol vyprávět o slavných sletech, hovořit o svém celoživotním koníčku zahradničení, nebo také srovnávat fungování státní správy za různých režimů. A co teprve těch změn ve světě vědy a techniky, co se za jeho života událo! Věřte nebo ne, ale například počátky světového letectví spadají teprve do roku 1903, kdy přišel pan Josef na svět a kdy se vznesl do vzduchu první stroj bratří Wrightů poháněný spalovacím motorem.

Sto čtyři let je pro jednoho člověka dlouhý věk, a tak paní Věra vybírá jen několik časových mezníků.

„Před válkou byl tatínek služebně převeden do Jáchymova, ale když přišla německá okupace, stěhovali jsme se do Příbrami a po válce pak znovu do severních Čech. Naši bydleli v České Lípě, já se

*přivdala do Nového Boru, a proto se můj tatínek ve stáří vrátil tam, kde kdysi s maminkou začínali,“
doplnila.*